

розробити таку модель економічної системи освіти та науки в сфері інтелектуальної власності нашої держави, яка дасть можливість підвищити економічну конкурентоспроможність наукових досліджень в Україні та на міжнародній арені.

Література

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.

2. Мосов С. П. Інтелектуальна власність у системі освіти і науки (на прикладі Черкаського державного технологічного університету) / С. П. Мосов [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.uipv.org/i_upload/file/16122014-mosov.pdf

3. У ДСІВ відбувся круглий стіл щодо реформування сфери ІВ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://sips.gov.ua/ua/news.html?_m=publications&_t=rec&id=3043.

4. Беззахисна інтелектуальна власність, або як подолати «долину смерті» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mon.gov.ua/usi-novivni/zmi/2015/11/02/bezzaxisna-intelektualna-vlasnist/>.

УДК 349.3

Медвідь А. О., асистент,
Національний університет «Одеська юридична академія»,
м. Одеса, Україна

ФОРМИ НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ БЕЗДОМНИМ ОСОБАМ І БЕЗПРИТУЛЬНИМ ДІТЯМ В УКРАЇНІ

Бездомні особи та безпритульні діти як громадяни України користуються тим самим діапазоном прав, що й інші категорії населення, для ефективної реалізації яких необхідною є реінтеграція, тобто повернення чи первинне входження у суспільство в якості повноправних його членів, яка досягається засобом забезпечення їх широким колом різних соціальних послуг.

У Законі України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей» від 02.06.2005 р. № 2623-IV «форма надання соціальних послуг» використовуються у значенні, відмінному від того, яке використовується у Законі України «Про соціальні послуги» від 19.06.2003 р. № 966-IV.

Так, відповідно до ст. 5 Закону України «Про соціальні послуги» основними формами надання соціальних послуг є матеріальна допомога та соціальне обслуговування. Матеріальна допомога надається особам, які зіштовхнулися зі складними життєвими обставинами, у вигляді грошової

або натуральної допомоги (їжа, засоби гігієни, догляду тощо). Соціальне обслуговування, в свою чергу, здійснюється вдома, у стаціонарних інтернатних, реабілітаційних установах та закладах, у закладах та установах денного, тимчасового та постійного перебування, у територіальних центрах надання соціальних послуг тощо.

Зі змісту же ст. 2 Закону України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей» випливає, що формами надання соціальних послуг даній категорії осіб є: соціальне патрулювання та надання соціальних послуг у межах закладів для цієї категорії населення.

Бездомні особи можуть отримувати необхідні послуги в межах таких спеціальних закладів, як соціальний готель, будинок нічного перебування, центр реінтеграції бездомних осіб, центр обліку тощо. Перелік закладів соціального захисту даної категорії населення, закріплений у ст. 19 Закону України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей», не є обмеженим, що передбачає можливість подальшого розвитку та розширення існуючої мережі, появи нових видів закладів різних форм власності, насамперед, недержавної. Заклади для бездомних осіб профілюються для надання послуг різним групам бездомних, які виокремлюються на основі низки критеріїв: вік, стать, стан здоров'я, наявність негативного досвіду перебування в місцях позбавлення волі тощо.

У постанові Кабінету Міністрів України «Про затвердження Основних напрямів запобігання бездомності до 2017 року» акцентується увага на тому, що найбільшою перешкодою на шляху до досягнення повноцінної реінтеграції бездомних і безпритульних у суспільство є недостатня кількість закладів соціального захисту для даних осіб, яких на цей час нараховується лише 91.

У зв'язку із такою ситуацією необхідним вбачається розвиток соціального патрулювання як другої форми надання соціальних послуг даній категорії населення, що, відповідно до ст. 2 Закону України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей», являє мобільну форму надання соціальних послуг відповідними фахівцями поза межами закладів для бездомних осіб і безпритульних дітей. Засобом соціального патрулювання здійснюється виявлення бездомних осіб і безпритульних дітей на вулиці; встановлюється їх кількість, що необхідно для надання різноманітної допомоги та соціальних послуг, подальшої роботи з ними.

Законом України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей» не закріплюється коло суб'єктів, які здійснюють соціальне патрулювання, дане питання регулюється підзаконним нормативно-правовим актом. Відповідно п. 1.2. Порядку здійснення соціального патрулювання, затвердженого наказом Міністерства соціальної політики України від 19.07.2011 р. № 283, дана форма надання

соціальних послуг бездомним особам і безпритульним дітям здійснюється працівниками закладів соціального захисту, але не в межах даних закладів, а також іншими суб'єктами – представниками громадських і благодійних організацій. Таке вузьке коло суб'єктів у даному пункті, на нашу думку, призводить до обмеження реалізації цієї форми надання соціальних послуг, тому, вважаємо за доцільне, розширити його, додавши словосполучення «та іншими фізичними особами», що дасть змогу участі, наприклад, волонтерів.

Крім цього, з огляду на відсутність у Законі України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей» закріплення кола суб'єктів, які здійснюють соціальне патрулювання, пропонуємо доповнити частину другу ст. 17 зазначеного Закону реченням наступного змісту: «Соціальне патрулювання здійснюється фахівцями закладів соціального захисту бездомних осіб, представниками громадських об'єднань, благодійних та волонтерських організацій, окремими фізичними особами, працівниками органів соціального захисту населення, внутрішніх справ, охорони здоров'я, служби у справах дітей, центрів СССДМ, підрозділів кримінально-виконавчої інспекції, підприємств та установ».

Як показує досвід зарубіжних країн, саме такий спосіб надання послуг, як соціальне патрулювання, є дуже ефективним, адже особа, яка потребує сторонньої допомоги, не позбавляється можливості бути включеною, навіть в якості «нетипового» члена, в суспільство. Це позитивно впливає як на її ставлення до себе, так і на зміцнення відносин з оточуючими. Тому, доцільним на даному етапі є надання особливого розвитку саме цій формі надання соціальних послуг в Україні, не позбавляючи уваги, крім цього, розвитку мережі закладів соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей.

УДК 342.98

Мельник К. Ю., д.ю.н., професор,
Харківський національний університет внутрішніх справ,
м. Харків, Україна

ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРИЗНАЧЕННЯ НА ПОСАДИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Належне правове регулювання суспільних відносин є однією з ключових ознак сучасної правової держави. З огляду на те, що Україна позиціонує себе відповідним чином сьогодні на проблематиці правового регулювання повинна бути зосереджена особлива увага керівництва держави. Гострої актуальності з огляду на очікування Українського